

Nr 459

Av herr Petersson m. fl., om utnyttjande av skog ovan skogsodlingsgränsen.

(Lika lydande med motion nr 367 i Första kammaren)

Inom skogliga kretsar har under senare år pågått livliga diskussioner om skogsvården på skogsmarker som ligger ovanför domänverkets s. k. skogsodlingsgräns i Norrbotten. Domänverket har förklarat att i skog som är belägen ovanför denna teoretiska gräns skall några skogsavverkningar inte göras och skogsvårdsåtgärderna starkt begränsas. Skälen härtill har varit ett mycket stort behov av skogsvårdsåtgärder nedanför skogsodlingsgränsen samt att föryngringsmöjligheterna i höjdlägena varit ovissa.

Dessa båda huvudmotiv har i dag mist en stor del av sin aktualitet. Skogsvårdsåtgärder nedanför skogs- och odlingsgränsen är i stort sett genomförda så att nu endast återstår normala underhållsåtgärder. Föryngringsmöjligheterna i höjdlägena har kommit i ett annat läge sedan forskarna i dag kan ge anvisning på betydelsefulla riktlinjer för föryngringsarbetet. Detta har möjliggjorts inte minst genom forskning, bl. a. genom anslag av Norrlandsfonden.

Professor Gustaf Sirén har i en uppsats i »Skogen och dess utveckling i Norrbottens län» framhållit att ungefär en fjärdedel av skogarna i eller ovan skogsodlingsgränsen eller ca 200 000 hektar har en biologisk ålder av över 180 år. Vid denna ålder inträder en kraftig nedbrytning, vilket kommer att ske under de närmaste årtiondena. Han ifrågasätter om det icke vore rationellt att förnya dessa bestånd redan nu. I sammanhanget kan nämnas att över halva arealen eller ca 400 000 hektar är äldre än 140 år. I stora delar av länet och i de bygder som ligger ovanför eller i anslutning till skogsodlingsgränsen finns en besvärande arbetslöshet. Många av dessa arbetslösa är äldre personer med starkt begränsade möjligheter att, även vid en eventuell avflyttning, erhålla annan sysselsättning.

Skogsbruket måste i likhet med andra näringsgrenar drivas efter sunda ekonomiska principer. Klart är också att de geografiska och klimatiska förhållandena ovan skogsodlingsgränsen ger skogen där dålig produktionsförmåga, lågt virkesförråd och långa transportavstånd. Detta ställer stora krav på noggrann ekonomisk planläggning. Skogen ovanför skogsodlingsgränsen är icke heller enhetlig. Stora arealer kommer troligen att under alla omständigheter förbli orörda. Skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län hävdar att

mycket av den mogna och övermogna skogen ovan skogsodlingsgränsen bör utnyttjas. Skogsvårdsstyrelsen rekommenderar även att samhället i rimlig omfattning bidrager till de kostnader som erfordras för att erhålla en ur skogslagens synpunkt nöjaktig föryngring.

Från skogsindustriens sida har framhållits betydelsen av att den skogliga råvaran, även ovan skogsodlingsgränsen, i största möjliga mån blir åtkomlig för förädling. Huvudparten av skogen ovan den s. k. skogsodlingsgränsen ägs av staten och förvaltas av domänverket.

Såväl från skogsvårdande synpunkt som med hänsyn till överskottet på arbetskraft i Norrbottens län och inte minst för att öka råvarutillgången till skogsindustrien framstår det som önskvärt att utnyttja skogstillgången ovanför den s. k. skogsodlingsgränsen.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om åtgärder för att utnyttja de naturtillgångar som skogen ovan den s. k. skogsodlingsgränsen utgör.

Stockholm den 25 januari 1967

Per Petersson (h)

Bertil Öhvall (fp)

Arne Lindberg (cp)
